

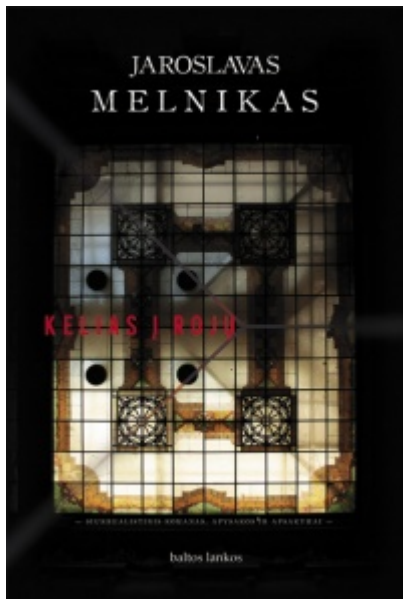
Atsiliepimai apie knygas:

"Kelias į rojų"

"Rojalio kambarys"

"Pasaulio pabaiga"

Kelias į rojų



Man dabar *lenda* Melniko „Kelias į rojų“. Kaip reta kada, ir knygos anotacija, ir L.Jonušio atsiliepimas visiškai atitinka turinį. Belieka pridurti: man labai patinka.

[...]

Sakiau, daugiau nerašysiu apie „Kelią į rojų“, bet kad labai patiko...

Knygoje 28 (gal 29?) trumpos apysakos ir apsakymai nuo beveik realistinių iki siurrealistinių ir net *fantasy*. Kiekvieną jų galima analizuoti kaip filosofinį traktatą ir prirašyti teksto daugiau, nei paties apsakymo. Atskleidžiamas įvairiapusis gyvenimas, juodžiausias purvas, aukščiausi jausmai. Melnikas rašo apie dieviškumą ir žmogiškąsias vertybes, žmogaus, tautos, rasės išskirtinumą Žemėje ir bendrumą visatoje. Visa knyga "užminuota" potekstėmis ir moralais. Labiausiai sukrečiantis - Siela... vos neapsiverkiau...

Nuo pat pradžios suvokiau, kad nereikia viską skaityti iš karto, bet negalėjau atsitraukti, todėl gerokai persisotinau. Bet! Šitą knygą pasidėsiu šalia J.Erlicko knygų, nes šie rašytojai man tarsi du priešingi poliai: žmogiškasis (Erlickas) ir dieviškasis (Melnikas). Ir skaitinėsiu sau pamažu, epizodiškai ir periodiškai...

/klopedija, 2011 kovas/

Jau pusę prarijau, metusi visas anksčiau pradėtas knygas į šoną. Labai patinka - mistiška, gražu, alegoriška... Yra ir tokių lengvai juokingų vietų, ir šiek tiek liūdnu. Rekomenduoju visiems, pavargusiems nuo rutinos ir paprastos kasdienybės.

[...]

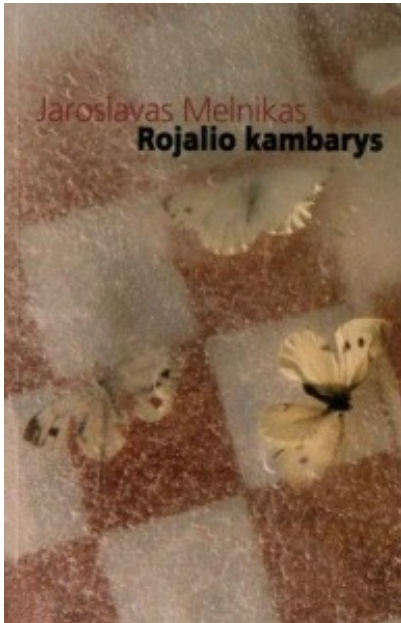
Jau minėjau, kad labai patiko, tai iki pat galo nuomonė ir nepasikeitė.

/svetima, 2011 balandis, gegužė/

Man patiko Melnikas. Kol kas skaičiau tik "Kelią į rojų", bet jau susidariau spalvingo autoriaus įspūdį. Jo apsakymų turinys kinta nuo kasdieniško iki fantastiško, nuo šlykštaus iki subtiliai estetiško, bet visiems būdingas simboliškumas, metaforiškumas ir pan. Skaitysiu jo ir daugiau.

/klopedija, 2011 rugpjūtis/

Rojalio kambarys



Tai pirmas mano skaitytas šio autoriaus kūrinys ir panašu, kad atradau dar vieną mėgstamą lietuvių autorių. Istorijos sužavėjo. Daug fantazijos, bet visa tai ne erzina (nemėgstu didelių „fantastikų“), o įtraukia ir nepaleidžia. Būtinai reiks dar perskaityti kokį kūrinį, kad suvokt, ar autoriaus knygos ir kitos tokios geros (grynai subjektyvi mano nuomonė), ar tiesiog tinkamu laiku, tinkamą knygą paėmiau į rankas.

/Rasma, 2011 rugpjūtis/

Pasaulio pabaiga



Labai patiko šio autoriaus "Rojalio kambarys", bet antroji skaityta knyga taip nebesužavėjo. Jaučiuosi supratusi, kas norėta pasakyti šia knyga, bet ji man buvo per slogi, per sunki. Vargino ne pati tema, bet būtent tas menamas pasaulis, kuriamas žmogaus psichikoje. Ypatingai sunku buvo atsitokėti perskaičius "Šiukšlių vamzdį". Kas vengiate knygų apie vaikų 'kankinimus', praleiskite bent šią priešpaskutinę apysaką. Negaliu autoriui už ją atleisti - taip būtų tiksliausia pasakyti. Ir aš visai nenorėjau to perskaityti, nors parašyta tiesa. Šiaip visos apysakos ir apsakymai stiprūs, priverčiantys apie daug ką susimąstyti - apie meilę ir apie 'dieviškumą', iliuziją ir realybę. Stipri, bet ir ypatingai sukrečianti knyga - tiesiog nežinau, ar man to reikėjo.

/Rasma, 2011 spalio/